Στο αίθριο του Πανδοχείου, 167. Γιώργος Δουατζής

Περί γραφής

Θα μας συνοδεύσετε ως την Άνδρα του τελευταίου σας βιβλίου;

Σας καλωσορίζω στο τελευταίο μου βιβλίο, στη συλλογή διηγημάτων "Η άλλη λέξη" των εκδόσεων Γαβριηλίδης. Εγώ δεν θα είμαι εκεί, τι δουλειά θα είχε εκεί, άλλωστε, αλλά περνώντας τη θύρα θα σας υποδεχθούν:

Ο πάγκαλος συμπλεγματικός που γεύεται κυριολεκτικά την εκδίκηση του χωρίς σκιά φόβου του σε μορφή στάχτης.

Η μοιραία κούκλα που καταφέρνει να σκοτωθεί και να σκοτώσει, αφού βρξλώσει τον κατασκευαστή της με ερωτικές ολονυχτίες.

Το τραπέζι που αίφνης γίνεται επικεφαλής και κατεδυναστεύει με την απουσία του. Μια δραματική αναχώρηση-απώλεια αυτής που όλοι αγάπησαν και πάντα είχαν, έστω και στιγμιαία, ανάγκη και κυρίως όλοι νόμιζαν ότι την γνώριζαν.

Η Ελένη που την φέρνετε όλοι, κι άμα την βρείτε να με ενημερώσετε παρακαλώ, αλλά βρίσκεται παντοφορ εικόνα στη μνήμη γαντζωμένη.

Το νόημα που αβυσθεμα να κοσμηθεί από δυο διαφορετικές μορφές μοναδικές που θα κυλήσουν στη σχέρα του υποσύμπαν.

Το βίδμα που κρυβόταν δεκαετίες στον τενεϊσμα του ήρωα, ο οποίος γνώριζε ακριβώς πότε θα φύγει φαντικά και δυσχτιπ μόρος πραγματικά ιστορία.

Ο μονάχος για δυο, ο σκιλος, μάλιον όχι σκιλος, αλλά ο... ιδέα δυο, που μας τα σέρνει κακοκαιρία, ηχών των δίπολον.

Και τέλος, ο άναρχος, ο πενσαμόνος, ο που του έκλαψαν την αβοπρέπεια και παρά ταύτα εχέφρων, που τον έχει καταβάλει η πίλη και παρακαλεί να μην ξυπνήσει το ζώο μέσα του.

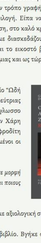

Όπως είπες κατελάβατε, με τα τα πλάγια γράμματα έχετε τους τίτλους των εννέα διηγημάτων που περάσατε στη συλλογή αυτή. Το εξώφυλλο, από πλευράς του αγαπημένου μου ζωγράφου Μιχάλη Αμάραντου.

Αυτά τα πεζά γράφτηκαν κυρίως το παρασμένο καλοκαίρι στην Κάρυστο και δύο-τρία προϋπήρχαν από ετών. Είναι ιστορίες με έντονα βιωματικά στοιχεία, όχι όμως βιογραφικά. Δηλ. έτσι έτσι δεν θα συμπτώσουν μυθιστορία, αλλά απομνημόνευα συνδυασμούς. Η επιλογή στο σύνο του τρόπο γραφής μεταξύ των διηγημάτων δεν είναι τυχαία, αλλά απολύτως σκόπιμη επιλογή. Έτσι να κάνω μια ανάπαλμα, να περάσω για λίγο από το αποτύπωμα, την πλοκή, στο καλό κρασί, την πλοχνρφία, στα διηγήματα. Λοιπόν γνωστικός θα τα άλεγα, με δυο διαλεκτικον πόλο, μου δίνουν χρυσή πραγματική, ανεξαρτητες θέματος τους. Είναι το εικοστό βιβλίο που εκδίδω και το δεύτερο παζγραφικό, μετά το μυθιστόρημα "Μη φεύγετε κύριε Ευχείτε" (2008), μιας και ως τώρα η Ποίηση απορροφούσε το σύνολο της συγγραφικής μου δραστηριότητας.

Φέτος εκδοθήκαν επίσης στις εκδόσεις Γαβριηλίδης, αι το ποίημα-βιβλίο "Ιδέι στα κόκκινα παπούτσια" δίγλωσσο (ελληνικά-ισπανικά), με φωτογραφίες χορεύτριας φλαμένκο που έβγαλα στη Μαδρίτη και βγ "Κράτα την δυοξή", βιβλίο δίγλωσσο (ελληνικά-γαλλικά), που περιέχει CD μελοποιημένων ποιημάτων από τον Χάρη Γιώλη, όπου εκτός από τον Γιώλη τραγουδούν ο Χρήστος Θηβαίος και η Αφροδίτη Μάνου. Στις εκδόσεις Ψαλιδάκη, "Τα γη Μικρά", υπάρξιμο φρουσμού, επιλεγμένοι οι παρουσιάσεις από το σύνολο της δουλειάς μου.

Θα μπορασετε μια μικρή παρουσίαση – αισγωγή στο καθε σας βιβλίο χωριστά (είτε σε μορφή επτραματικής παρουσίασης, είτε γράφοντας για το τότε, τώς, υπό ποιες συνθήκες και ποιους πόθους συγγράφοντας);

Θα το προσπαθήσω, για ορισμένα βιβλία μου, όχι με αξιολογική σειρά.

Τα γραφτά: Το πρώτο ιδίως εξόδους ποιητικό μου βιβλίο. Βγήκε στον απόηχο της γοήντας, καταγράφει οδυνηρές αναιμνήσεις.

Σπουδές: Συλλογή ερωτικών ποιημάτων τυπωμένων πάνω σε φωτογραφίες. "Ίμνος στον έρωτα, μα αφορμή πρόσωπα και αυτία την αναίνεια "αν αγαπάω άπαξ και το κακό στο στήθος μου".

"Μη φεύγετε κύριε Ευχείτε": Αγαπημένο βιβλίο, βγήκε με εξωτερικό κόμοτο ψυχής. Πρόσταση μίξης μυθιστορίας, ποιητικού και δοκιμιακού λόγου. Η Ποίηση εισβάλλει με θράσος, διακόπτει τη ροή της αφήγησης και λειτουργεί ως χορός αρχαίας τραγωδίας. Ανακαλύψαμε τελικά ότι διαλεγόμασταν σε αυτό το βιβλίο δύο μου εαυτοί...

Πριν δέκα επεισοδί: Χρωστάω την ύπαρξή του στον ζωγράφο Μιχάλη Αμάραντο. Μου έδωσε πορτραίτα ανύπαρκτων προσώπων. Τα ονομάτισε. Τους έστειλα επεισοδίς. Μία καθε μέρα έγραφα. Μία καθε μέρα απαντούσε ο Αμάραντος. Δεν μπορούσα να γνωρίζω πόσο καλό μου έκανε η ποιοτική του απαίτηση τη συγκεκριμένη μου περίοδο. Τον ευχαριστώ.

Πατρίδα των καιρών: Βιβλίο-ποίημα. Το έγραφα το 2009. Εκδόθηκε το 2010. Διακειρυλοφόρησε-προφήτεψε την τρώση της οξυπαρέτειας μας ως πολιτών από την Ιλληγμένη κρίση. Αναπρίχασα διαβάζοντας την πρόβλεψη που έκανα, ανθρώπων που φάγουν τροφή στους κάδους σκουπιδιών στο κέντρο της πρωτεύουσας...

Φωτοσυνθέματα: Το αποτέλεσμα της αγάπης μου για τη φωτογραφία με λαξίσπες-στίχους, σε μια παλιωτλή σιδλεκτική έκδοση. Φωτογραφίες και στίχοι δικοί μου. Έξοχα εκδοτικά-εικαστικό αποτέλεσμα.

Σχεδίες: Η τελευταία μου ποιητική συλλογή. Αγαπημένη. Πικρή. Οικουδός, νομίζω. Βήμα προς...

Έχετε γράψει σε τέσσερις εκτός του γραφείου σας/σπιτιού σας;

Θα τολμούσα το παντού. Μα, ταυτού. Και στο κομοδίνο οι απτρβλιστες νυχτερινές εγέρσεις.

Σας ακολούθησε ποτέ κανείνς από τους ήρωες των βιβλίων σας; Μιλήστε τα νέα τους:

Ομορφη κρύτηση. Προσπάθεια έβω από το νοσοκομείο Σωτηρία και σκέφτηκα: Ελύθ νοσηλεύεται η Ελένη. Η ημοίδα του τελευταίου υπό έκδοση μυθιστορήματός μου. Ο δε Ευχέτης μου, δόι έχρετη και με προκαλεί να τα ξεναπούμε. Μέλιστα, μου είπε ότι τώρα που έχρετη γνώσεις πρέπει να τον φροντίσω, γιατί κρύωνε και χρειαζόταν μανδύες που τον φυντάστηκα νταμπλο. Κυρίως, με επισκέπτεται η Μαρία που δεν την βρίκα ποτέκοι. Ο δε Τέρπικρος, έμαθα ότι έκανε δυο κόρες και τους φέρεται ως παθολογικά ερωτευμένος, πράγμα που τον τρομάζει. Τον καθησύχασα πάντως.

Ποιος είναι ο προσφλέτερός σας τρόπος γραφής: Πώς και πού παγιδεύετε τις ιδέες σας:

Ας είναι καλά τα παντοχού παρόντα μπλοκάκια μου, που φλοξένουν κάθε παραδεκτά τους. Τρόφιμ συχνά με μολύβι. Φθαπαρ, με στυλό και απειθείας στον υπολογιστή. Προσοφάζω, να μετακφέρω στον υπολογιστή το υλικό από τα μπλοκάκια μου, όταν γεμίζουν και που πάρουν τη θέση τους στα χάρτινα κουτιά που τα αποθηκεύω. Πικχιλό υπάρχει μοιαζει αυτή η μετεγγραφή.

Εργάζεστε με συγκεκριμένο τρόπο; Ακολουθείτε κάποια ειδική διαδικασία ή τελετουργία; Επιλέγετε συγκεκριμένα μουσικά κατά την γραφή ή την ανάγνωση; Πικτιάτερς μουσικές προτιμήσεις;

Τελειουμένα είναι αφιερωτής η διαδικασία της γραφής, όπου και όπως κι αν γίνεται. Για τον καθένα άλλη, διαφορετική, δεν σκέφτηκα ποτέ αν ακολουθώ συγκεκριμένη διαδικασία... Σίρω ότι γράφω. Και ποτέ δεν μπόρεσα να συνειδητοποιήσω τι μπορώς συμβαίνει την ώρα της δημιουργίας. Και από όσο γνωρίζω, κανείς δεν μπόρεσε ποτέ να καταλάβει επακριβώς τι συμβαίνει. Γι αυτό, καμί φορά, λέω ότι δεν γνωρίζω ποσο μου κοκί το χέρι όταν γράφω τα ποιήματά μου. Στον βρίσκομαι στιτι, θέλω πάντοτε να κικόω μουσική όταν γράφω. Αγαπώ πολύ φωνές όπως αυτές των κασπτάτων όπως στο Stabat Mater του Vivaldi, τα κορσικάνικα πολυφωνικά τραγούδια. Ακούω πολύ κλασσική και πολύ τζζμουσική.

Πώς είναι οι σπουδές σας και πώς βασισμένες; Διαπιστώνετε κάποια εμφανή απομάκρυνση των σπουδών και της εργασίας σας στη γραφή σας (π.χ.στην θεματολογία ή στο τρόπο πραγέγραφης);

Ολοκνώμαι, κοινωνιολογία. Έζησα από τη δημοσιογραφία. Εργάζομαι ως δημοσιογράφος στα δίδετα της ζωής, αφόσον την πάρεις σοβαρά και δεν νικρώσεις τις καρδιές σου. Αποτέλεσμα: Θα το κρίνει ο αναγνώστης και η ιστορία, αν σε δεχτεί στα κατάστιχά της ως ήβων ποιητή, συγγραφέα.

Έχετε γράψει ποίηση και πεζογραφία. Θα συνεχίσετε να σπορτατείτε ανάμεσα στα δύο; Βλέπετε κάποια να επικρατεί; Θα ασχοληθείτε ξανά με την δοκιμιακή γραφή;

Ακούθησαμε ποιητής. Η πεζογραφία με ξκκομράδει. Η Ποίηση με διακόπκει ολοκληρωτικά. Η δοκιμιακή γραφή, αν εννοείτε τη φιλοσοφία, τη θεωρώ αδελφή της ποίησης και βαδίζω της πεζογραφίας. Οπότε...

Αν είχατε σήμερα την πρόταση να γράψετε μια μονογραφία – παρουσίαση κάποιου προσώπου της λογοτεχνίας ή γενικότερα που θα επιλέγατε;

Υδη έκανα τον Κώστα Αξελό, αγαπημένο μου, πολύ αγαπημένο. Αλλά λόγω συνθηκών δεν ολοκλήρωσα όπως ήθελα το πορτραίτο του. Έκανα τόμους πορτραίτο του Γιάννη Δάλλα. Θα έκανα τον φίλο Τίτο Πατρίκιο, του οποίου εκτιμώ δσο και την Ποίησή του. Θα ήθελα να εξετάσω επίσης το πορτραίτο-ψυχογράφημα του Νίτσε αν συνυπέρχομαι...

Τι γράφετε τώρα;

Ποίηση. Κείμενα στα μπλοκάκια μου, με τη σκέψη να τα τυπώσω με τίτλο "Τα μπλοκάκια". Συμπλήρωνω σταδιακά τη συλλογή διηγημάτων για μια επόμενη έκδοση.

Περί ανάγνωσης

Αγαπημένοι σας παλαιότεροι και σύγχρονοι συγγραφείς.

Τολστόι, Ντοστογιέφσκι, Ζολά, Κούντερα, Χορτάσαρ, Καμύ, Ρεβ, Κάρεϊς, Μπόχρτ, Τζακ Μαν, Τσβάιχ, Σάμπατο, Μπόρχερτ. Δεν αναφέρομαι σε Έλληνες, να μην δημιουργώ πικρίες.

Αγαπημένα σας παλαιότερα και σύγχρονα βιβλία.

Είναι τόσο πολλά...

Αγαπημένο σας ελληνικό λογοτεχνικό περιοδικό, «νεωτερό» ή μη; Κάτσιος λέξης για τον λόγο της προτίμησης:

Το Διαβάζω επί Ηρακλή Παπαλέξη ιδρυτή και εκδότη του, που έφυγε πολύ νωρίς, το 2003. Αξιοπρέπειαι, μακριά από παρέες αλληλοδιαφημίζομενες.

Τι διαβάζετε αυτό τον καιρό;

Συνομιλώ με τον Γκάτσι τον Έκαιρον, Ρεμπό του Γκράχαμ Ρομπ, Συνομιλώ με τους προηγούμενους που τον Πιν. Κανελλόπουλο, Μπάρρες του Τζέιμς Τζόυτολ. Ξανακαβάβω την Τελευταία συγγνώμη του Μιχάλη Σπέγγου.

Διαβάζετε λογοτεχνικές παρουσιάσεις και κριτικές; Έντυπες ή ηλεκτρονικές; Κάποια ιδιαίτερη προτίμηση στο μαν ε (και) στο δε;

Αρνούμαι τις κριτικές, άρα την καθοδήγηση των φορομένων ειδικών. Διαβάζω βιβλιοπαρουσιάσεις. Κυρίως ηλεκτρονικές.

Θα μας γράψετε κάποια ανάγνωση σε οπτικό ή υπερκτικό μετακορικό μέσο που θυμάστε ιδιαίτερα; *(μέσο – διαδρομή – βιβλίο – λόγος μοιχαίς)*

Καμία.

Περί αδιαφορίας

Οι εμπειρίες σας από τα διαδικτυώσεσθαι;

Ευνόητες. Παρόπι γεμίσουμε "ποιητές", "δοκιμογράφους", "κριτικούς". Η αμεσότητα της επικοινωνίας, η διάχυση ποιοτικού υλικού που άλλοτε θα κρυβόταν σε συρτάρια, σημαντικό στοιχείο. Κοίραση όμως για να επιλέξει από την τόση ποιοτητα. Μα ξαφνιάζει, και με καλλιτεχνικό ομολογώ, η επικεκμήρτωση στον **ντόπιασ** μου.

Αν κάποιος σας χρίμζε την συόνια νούτε με αυτήμερ την επαίλεια της συγγραφικής ή συνεγνωστικής σας ιδιότητας, θα πάρκατε τη συναλλαγή;

Και βέβαια όχι. Αναλογιστέτκατε τη βάσανο και την πικρία μιας ουσιεί υδιότητας γεμάτης αυτασπόπες, χωρίς προσπτικί ωρίμανσης; Λώνω σημαίει αθάνατο. Αναλογιστκατε τη βιή μας χωρίς την τελευταία πράξη της, τον θάνατο, δρόμε. Οστε την αυτοκτονία να επιλέγουμε δεν θα μπορούσαμε... Κι έτσατε, βιή χωρίς γραφή και βιβλία, τι βιή θα ήτανε;

Κάποια ερώτηση που θα θέλατε να σας κάνουμε μα σας απαγορεύσαμε; Απαντήστε την!

Αν θέλατε να γράφουμε ένα ογκωδέστατο βιβλίο, να απαντήσω.

Ευχαριστώ πολύ για την τιμή της επιλογής και της φιλοξενίας.